

Цей отвір зелені, де джерело співає,  
Черкаючи траву окриллями срібла,  
Де сонце блискотить яскраве і безкрає —  
Це улоговина, просяяна дотла.

Спить молодий солдат — потилиця в катрані  
Купається, уста відкриті; він приліг  
Під хмаркою, в траві, де світять роси ранні,  
І в зливі променів лежить блідий, мов сніг.

В ногах — ромашки. Він, як та дитина хвора,  
Всміхається у сні до нездійснених мрій;  
Заснув і прохолов — здолала стужа й змора

Природо, ти його заколиши й зігрій!  
Він спить між квітами на луговім осонні,  
І в грудях має він дві дірочки червоні.

Переклад Д. Павличка